

OGÓLNE ZASADY MONTAŻU INSTALACJI KANALIZACYJNEJ

Utrzymaniu higieny osobistej i wysokiej jakości realizacji potrzeb gospodarczych służą wykonane z tworzyw sztucznych, żeliwa, fajansu czy blachy stalowej emaliowanej urządzenia sanitarne. Obecnie oferowane na rynku produkty dostępne są w różnej kolorystyce i wariantach kształtu, determinujących ceny produktów. Niezależnie jednak od deklarowanej jakości i aspektów wizualnych, produkty z każdej grupy cenowej powinny charakteryzować łatwość utrzymania w czystości i funkcjonalność.

Aby sprostać wskazanym powyżej wymogom konieczne jest prawidłowe przeprowadzenie robót montażowych. Przewody kanalizacyjne należy układać pod odpowiednim kątem w kierunku odpływu ścieków, aby w ten sposób pozwolić oddziaływać na nie siłom grawitacyjnym. Niedopuszczalna jest pozioma instalacja fragmentów układu sanitarnego. Przyjmuje się, że spadek powinien wynosić nie mniej niż 2-3%, na każdy metr długości przewodu. Trasy montowanych powinny ograniczać ilość zmian kierunku czy spadku.

Prawidłowo przeprowadzony proces montażu powinien uwzględniać także minimalną ilość użytych kolanek, wykluczając całkowicie te o kącie 90° (w razie potrzeby należy zastąpić je dwoma elementami o połowie wskazanej wartości). Fragmenty instalacji złączone kolankami zwiększają opory przepływu ścieków i głównie na nich odkładają się zanieczyszczenia.

Średnica montowanych rur powinna być adekwatna do rodzaju podłączonych do niej urządzeń sanitarnych oraz do liczby potencjalnie korzystających z nich użytkowników. Polska Norma B-01707 określa minimalne średnice przewodów odpływowych w przypadku tras z większą niż 3 ilością zmian kierunku. Z reguły używa się te o średnicy 32, 40 lub 50 mm. Na korzyść wyboru najszerszego wariantu wskazuje łatwość odpływu ścieków (a co za tym idzie mniejsze ryzyko zapchania się odpływu) oraz niższa cena produktu. Ich grubość ogranicza jednak możliwości ukrycia, a nawet montażu instalacji.

Istotnym czynnikiem poprawnie wykonanych robót sanitarnych jest zamontowanie wentylacji i czyszczaków (tzw. rewizji). Górna część pionu kanalizacyjnego powinna być wyposażona w przewód wentylacyjny, mający na celu napowietrzanie instalacji i wyrównywanie ciśnienia. W dolnym fragmencie istotne jest natomiast zamontowanie rewizji

służącej do oczyszczenia zatkanych fragmentów na trasie odpływów. Umieszcza się ją z reguły powyżej przejścia z poziomu na poziom oraz powyżej posadzki na pionie, a także w miejscach kaskad kanałowych i zakończeniach długich odcinków poziomych nie przechodzących w pion. Specjalne kształtki kanalizacyjne posiadające zaślepkę umożliwiającą dostanie się do pionu lub poziomu kanalizacyjnego ograniczają ilość i skutki ewentualnych awarii.

Ścieki kanalizacyjne wędrujące pionami kanalizacyjnymi spływają do przewodów odpływowych, stamtąd zaś trafiają do publicznej sieci kanalizacyjnej lub innego odbiornika.